

Breek mijn hart niet

Lees ook van Miranda Hillers

Het geeft niet (Blingg #1)

Vergis je niet (Blingg #3)

Niets is wat het lijkt (Blingg #4)

DEX (WWW #1)

KAI (WWW #2)

Miranda Hillers

Breek mijn hart niet

Tweede druk, september 2017

Copyright © 2014 Miranda Hillers

Auteur: Miranda Hillers

Redactie: MH Books

Omslagbeeld: | Shutterstock.com

Omslagontwerp: Carmen van Mourik | X Ontwerp

ISBN 9789082580693

NUR 343

www.mirandahillers.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1

‘Heb je er zin in?’ Mijn vriend kijkt me liefhebbend aan. Hij houdt het portier van zijn zwarte *coole bak*, zoals ik zijn SUV noem, voor mij open zodat ik kan uitstappen.

Glimlachend kijk ik naar Frederick. ‘Ik heb altijd zin in jou, Freddie. Dat weet je toch?’

Hij ziet er knap uit in zijn antraciet kostuum. Daaronder draagt hij een groen overhemd die dezelfde kleur heeft als zijn prachtige ogen. Zachtjes drukt hij zijn lippen tegen de mijne aan.

‘Ik ook in jou, schatje.’

Mijn armen sla ik om zijn nek en ik kus hem terug, tergend langzaam. Als we beiden niets liever willen dan elkaar verslinden, laat hij zijn voorhoofd tegen die van mij liggen.

‘Soof, zullen we maar weer naar huis gaan?’ Zijn groene ogen kijken me doordringend aan. Door die blik smacht ik naar hem en wil inderdaad niets liever.

Het idee om zijn ellendige broer niet onder ogen te komen, spreekt me dusdanig aan dat ik mijn lichaam dichter tegen Freddie breng. Voordat ik een antwoord aan hem kan geven is mijn mond alweer bedekt en dwingt me open te gaan.

Onze tongen glijden speels om elkaar heen, ik kan er geen genoeg van krijgen. Gulzig neem ik zijn gezicht in mijn handen en geniet van de hartstochtelijke kus.

Freddie kreunt overdreven. ‘Wat doe je toch met me?’ Hij haalt mijn handen van zijn gezicht en brengt ze naar zijn lippen. Een voor een geeft hij mijn vingers een kus. ‘Laten we maar naar het feest gaan voordat ik je hier ter plekke neem.’

Ik knik instemmend en kom weer bij zinnen. Alleen hij kan me zo laten voelen. Begeerd.

Mijn mond viel open toen ik de eerste keer voor de woning van zijn ouders stond. Een enorme villa met een nog grotere tuin waar ze vanavond hun 40-jarig huwelijksfeest geven.

‘We zullen eens kijken waar mijn ouders zijn.’ Freddie geeft een kneepje in mijn hand.

De vorige ontmoeting met hen was een beetje eigenaardig. Ik werd met zeer directe vragen in verlegenheid gebracht, voornamelijk door zijn moeder. Ik kon me nog net inhouden omdat Freddie zo verliefd naar me keek. We kenden elkaar toen pas enkele weken.

Met mijn witte, lange japon van satijn, die bewerkt is met groene en zwarte accenten, val ik niet op. De vrouwelijke gasten zien er allemaal uit om door een ringetje te halen. Ook alle heren dragen een kostuum of een driedelig pak.

‘Frederick!’ De vader van Freddie komt naar ons toegelopen. Je kunt zien dat het vader en zoon zijn. Dezelfde groene ogen, lang van lengte en brede schouders. Grijsz haren zitten verscholen in zijn hardos en maken hem ondanks zijn leeftijd een aantrekkelijke man.

‘Sophie, welkom.’ Vriendelijk steekt zijn vader zijn hand naar me uit die ik glimlachend aanneem.

‘Dank u wel, meneer. Gefeliciteerd met uw jubileum.’

‘Proficiat, pa,’ begroet Freddie hem.

‘Je moeder staat daar, jongen.’ Freddie’s vader wil ons voorgaan, maar een echtpaar dat net arriveert wil hem ook feliciteren.

‘We gaan zelf wel zoeken, dan kan jij verder gaan met je gasten te ontvangen,’ zegt Freddie tegen zijn vader.

De versieringen die in de tuin zijn aangebracht, zien er zeer verzorgd uit. We komen langs diverse zitjes, statafels en fakkels die waarschijnlijk straks worden aangestoken. Er zijn zelfs obers die achter buffettafels diverse hapjes en drankjes serveren.

Zijn slanke moeder is gekleed in een pastelkleurige japon. Ze staat in de serre en bekijkt ons op haar koele manier, er kan geen lachje van af. Ik vind het maar vreemd, ze herkent mij toch? Ik sta nota bene naast haar zoon.

De eerste en enige keer dat ik hier was, bekeek ze mij ook zo.

‘Freddie, ik denk dat we je moeder moeten gaan feliciteren.’ Mijn hand leg ik op zijn bovenarm. Het is natuurlijk wel de bedoeling om haar als een van de eersten te begroeten.

‘Dat zullen we maar eens gaan doen,’ zegt hij tegen me. Hij neemt afscheid van degenen met wie hij sprak.

Met onze handen ineengevlochten lopen we naar zijn moeder. Het stel naast haar maakt plaats voor ons en gaat richting de bar.

‘Ma, gefeliciteerd.’

‘Dank je, Frederick.’ Ze houdt haar wang op zodat hij haar een kus kan geven.

‘Ook mijn felicitaties.’ Ik schenk haar mijn glimlach en geef haar een hand. Even gaat het gevoel door me heen dat ik een lichte buiging voor haar moet maken.

‘Bedankt.’ Het klinkt wat stijfjes, maar ik blijf gewoon mezelf en maak haar een compliment.

‘U ziet er erg mooi uit. De aankleding van de tuin is ook schitterend.’

Ze knikt. ‘Jullie willen vast een glaasje champagne.’ En dan mengt ze zich weer onder haar gasten.

Freddie maakt er geen punt van dat ze nog geen een minuut met ons heeft gesproken en haalt twee glazen champagne. De bubbels tintelen heerlijk in mijn mond, maar mijn lichaam tintelt nog meer als hij in mijn oor fluistert: ‘Wij samen, Soof. Jij en ik.’

‘Broertje.’

Zodra ik een lage stem hoor met dezelfde klank die Freddie ook in zijn stem heeft, gaat er een rilling door mijn lijf. Freddie draait zich om, ik volg wat minder snel.

‘Eduard,’ zegt Freddie vermoeiend.

Zijn broer laat een gulzige blik over me heengaan. ‘En daar hebben we je prachtige vriendinnetje. Je ziet er verrukkelijk uit, Sophie.’

Freddie's ogen schieten nog net geen vuur, maar ze branden hevig als Eduard mijn hand pakt en er een kus op drukt.

'Hallo, Eddie,' brom ik zachtjes. Ik ben gelijk op mijn hoede.

Freddie wordt aangesproken door een gast die meteen een gesprek met hem aanknoopt. Ik wil met hem meelopen, maar Eddie is me voor. 'Niet zo snel.'

Hij had mijn hand nog niet losgelaten en trekt me naar zich toe. Freddie kan niets anders doen dan met de man die hem aansprak mee te lopen om zijn partner te begroeten.

'Heb je me gemist, Fie?' Eddie heeft een gevaarlijke grijns op zijn knappe gezicht. Zijn wijsvinger glijdt over mijn hals en blijft liggen op een klein litteken. 'De zon is me goedgezind.'

Ik weet waarom hij dat zegt, maar ik ga geen scène maken. Ik hou me kalm en rustig.

'Hoe je smaakt, staat nog vers in mijn geheugen gegrift,' gaat hij door. De lust in zijn ogen is goed te zien. Ze hebben dezelfde vorm en groene kleur net als Freddie. Zijn eeneiige tweelingbroer.

Ze lijken zoveel op elkaar. Ik kan Freddie nu aan zijn kleding herkennen. Maar als je het niet weet, zie je echt niet wie Eddie en wie Freddie is. *Tot mijn grote frustratie.*

'Eddie, hou op.' Ik probeer mijn hand uit de zijne te halen, maar dat staat hij natuurlijk niet toe en hij blijft me hardhandig vasthouden.

Waar is Freddie wanneer ik hem nodig heb? Ik wil omkijken, maar Eddie legt zijn vrije hand in mijn hals en haalt me naar voren. We staan zo dicht tegen elkaar dat ik zijn lichaam tegen het mijne voel.

Zachtjes, maar duidelijk zegt hij met zijn mond bij mijn oor: 'Voor je het weet, zit ik weer in je lekkere lijf en dan neem ik je hard, heel hard totdat je het uitgilt en je niemand anders meer wilt dan mij.'

Ik wil me losrukken. Hij moet met zijn poten van me afblijven, maar zijn greep is te sterk om eruit te kunnen worstelen.

Onverstoorbaar grauwst hij nog: 'Wat van Freddie is, wordt van mij.'

'Poppetje, sorry.' Freddie heeft zich los kunnen maken uit een gesprek. 'Ik ben al lang niet meer bij een gelegenheid zoals deze geweest.' Hij drukt lief een kus in mijn haar. 'Eddie heeft zich gedragen, of niet?'

'Het geeft niet.' Ik geef geen antwoord op de vraag over zijn broer. Anders gaat deze avond een hele andere kant op.

Freddie laat zijn hand door zijn blonde haren glijden en legt zijn arm om mijn middel.

'Wat is er?' vraag ik. Elke keer als hij nerveus of onrustig om iets wordt, gaat hij met zijn hand door zijn haren.

'Ik vind het gewoon fijn dat je vanavond hier bij me bent.' Hij drukt zijn lippen tegen mijn slaap.

'Dat spreekt toch voor zich?' Ik snap even niet waarom hij dat nu tegen me zegt.

Een lage stem bromt achter me. 'Frederick, dat jij je hier nog durft te vertonen.'

Freddie's gezicht betreft. Door de Spaanse zon is hij flink bruin geworden. Sterker nog, we zijn vanochtend teruggevlogen naar Nederland, maar ik zie hem bijna wit wegtrekken.

'Hallo, Reinier. Goedenavond, Machteld. Phileine.' Zijn stem klinkt gelaten.

Ik zet mijn verkoopster glimlach op en draai me om naar de mensen die Freddie hebben aangesproken. 'Goedenavond. Mijn naam is Sophie. En u bent?' Ik steek mijn hand uit, maar niemand pakt die aan.

Ik zie ze duidelijk schrikken.

Heb ik iets tussen mijn tanden ofzo?

Phileine die ik al eens heb ontmoet, neemt het woord. 'Papa, mama. Dit is dus zijn nieuwste aanwinst. Erg hè?'

Nou, zeg. Wat een belediging! Freddie is ook sprakeloos. Daarom zat zijn hand net in zijn haar, hij zag hen al aankomen.

‘Het is dat Victor en Vivian onze beste vrienden zijn. Maar als ik geweten had dat jij hier zou zijn dan was ik zeker niet gekomen.’ De vader van Phileine kijkt boosaardig naar Freddie die verstijfd naast me staat.

‘En hoe durf je je hier met een of andere vervangster van mijn dochter te laten zien.’ Phileine’s moeder doet er nog een schepje bovenop.

Ik kreeg net van Eddie een rilling, maar deze voor mij nog onbekende mensen geven mij ook de kriebels.

‘Hij heeft gewoon gezocht naar een look-a-like van mij.’ Phileine kijkt ons allebei nog aan en dan draaien ze alle drie om en laten ons verbijsterd achter.

‘Freddie, gaat het?’ Ik wrijf over zijn rug. ‘Hé, zeg eens wat. Frederick!’

Hij knippert met zijn ogen en kijkt me zijdelings aan. Vluchtig laat hij zijn hand weer door zijn haren glijden. ‘Het spijt me.’

Het doet hem dus heel veel.

‘Wat spijt je? Wat was dat voor een vertoning?’

Freddie kijkt terneergeslagen. ‘Het spijt me dat ik je hierheen heb meegenomen.’

Jemig, het lijkt wel een *déjà vu*. De eerste keer dat ik hier was heeft hij ook gezegd dat het hem speet dat hij me hierheen had meegenomen. Zijn moeder met die rare houding en het ging ook om Phileine.

Zijn ex.

En de vriendin van Eddie.

‘Ik heb een borrel nodig.’ Freddie neemt mijn hand en met een snelle tred zijn we zo bij de bar. ‘Wat wil jij?’ Hij bestelt een whisky.

‘Eh, doe maar een margarita.’

Door een microfoon wordt aangekondigd dat het warm buffet is geopend. De gasten verdwijnen naar diverse hoeken waar allerlei

hapjes klaar staan. Ik geef ze groot gelijk dat ze direct gaan aanvallen. Ik heb eigenlijk ook wel trek.

Freddie geeft mij een margarita en slaat zijn whisky in een keer achterover. ‘Doe nog maar een. Een dubbele.’ Freddie geeft het lege glas aan de ober terug.

Ik nip aan mijn drankje en observeer hoe Freddie ook zijn tweede dubbele whisky in een keer achteroverslaat.

Ik weet nog steeds niet wat er aan de hand is en wat er speelt tussen hem en zijn ex- schoonouders.

‘Broertje.’ Eduard komt ons grijnzend tegemoet. ‘Gaat ‘ie lekker?’ Hij slaat Freddie op de rug. Het lijkt gebroederlijk, maar ik weet dat dat niet zo is bedoeld.

‘Blijf van me af,’ snauwt Freddie dan ook en schudt Eddie’s arm van zich af.

‘Rustig aan, Fredje. Een herhaling kunnen we niet gebruiken.’

Herhaling? Van wat. Waar heeft hij het over? ‘Mag ik vragen waar je het over hebt, Eddie?’

Zijn ogen glijden ongegeneerd over mijn lichaam. Geamuseerd antwoordt hij: ‘Je mag me alles vragen, schoonheid.’

Freddie hoor ik diep inademen, maar ik richt me op zijn broer. ‘Herhaling. Je zei herhaling. Is er iets gebeurd?’ Ik negeer zijn woorden van eerder deze avond en probeer normaal tegen hem te doen. Ook al ben ik niet vergeten wat hij mij ooit heeft aangedaan.

Een grimmige lach komt op zijn gezicht. Ik vrees dat het iets ergs is.

‘Laat maar, Ed. Ik vertel het haar zelf wel,’ verzucht mijn mooie man.

‘O, dat hoeft niet. Ik was getuige. Jij was hels en verblind. Je kunt niet zo goed navertellen hoe ik het heb ervaren.’

‘Heb je me niet gehoord? Ik zei, laat maar.’ Ze staan als kemphanen tegenover elkaar.

‘Weet je, Fic...’ begint Eddie.

Freddie kijkt zijn broer nijdig aan en bestelt nog een dubbele whisky, de bar is enkele stappen van ons verwijderd.

Ik vraag me af waar Phileine is. Gaat dit over haar? Haar ouders hadden Freddie hier niet verwacht.

‘Fredje heeft hier de boel kort en klein geslagen.’

Wat? Mijn mond valt open. Freddie agressief? Ik geloof het haast niet. Jaloers, dat ken ik wel van hem. Maar de boel kapot maken dat betwijfel ik.

‘Je kent je vriendje pas... hoeveel weken?’ vraagt Eddie aan mij.

Voordat ik daarop kan reageren heeft Freddie me bij de hand genomen. ‘Kom, we gaan wat eten halen. Ik hoorde je maag rommelen.’

Daar is hij weer en Phileine huppelt achter hem aan. Allebei zetten ze hun bord met lekkere hapjes waar een lekkere geur vanaf komt op tafel neer.

‘Heb je het al geproefd? Het smaakt overheerlijk.’ Phileine glimlacht naar me. Het lijkt wel of ze die gemene woorden eerder op de avond helemaal niet heeft gezegd. *Misschien heeft ze ook een tweelingzus.*

‘Wat moet je hier? Ga ergens anders eten.’ Freddie kijkt zijn broer fel aan, maar Eddie negeert hem.

Toen we eten zijn gaan halen, heeft Freddie tegen me gezegd dat wat er zich hier ooit heeft afgespeeld voor hem een afgesloten hoofdstuk is. Op een ander moment zal ik hem er weer naar vragen, het maakt me wel nieuwsgierig.

Phileine wijst naar een stukje vlees op mijn bord. ‘Dat moet je eerst proeven.’

Ik volg haar raad op en laat me verrassen door de smaak van het vlees gecombineerd met diverse specerijen. ‘Inderdaad, erg lekker.’

Freddie schenkt me een kleine lach. We denken allebei hetzelfde. Het woord *lekker* heeft een bepaalde betekenis voor ons.

‘O, we hebben ook nog hetzelfde drankje.’ Phileine pakt mijn glas dat ik van haar aanneem. ‘Kom, dan gaan we een toast uitbrengen. Op ons. De schoonzusjes.’ Ze tikt de glazen tegen elkaar aan.

Ik ben een beetje overvallen. Haar vijandigheid heeft plaats gemaakt voor vriendelijkheid. Voor mij hoeven we geen dikke vriendinnen te worden, maar ze is toch mijn schoonzusje in wording. Op dit moment is ze best aardig.

Voor omstanders lijkt het net of we met z’n vieren gezellig aan het keuvelen zijn. Beide broers hebben een arm om hun vriendin geslagen en eten af en toe een hapje met een hand. Echt identiek.

‘Wat doe jij voor werk?’ vraag ik aan Eddie.

‘Ik ben programmeur bij een automatiseringsbedrijf. Heel wat anders dan duf boekhoudertje spelen, hè *twinbrother*?’

Freddie reageert niet op hoe Eddie minachtig spreekt. Hij eet gewoon door en kijkt om zich heen. Als er een ober langsloopt vraagt hij om een whiskey. Hoeveel heeft hij er al op? Dat spul is hartstikke sterk.

‘Ik werk bij een platenmaatschappij.’ Phileine zegt het enigszins met trots. ‘En jij werkt in een winkel?’

‘Samen met mijn zus heb ik een kledingzaak in de stad.’

Phileine fronst haar voorhoofd. ‘In de Hoofdstraat?’

Knikkend wijs ik naar haar hals. ‘Die ketting die je draagt heb je bij mij in de winkel gekocht.’

‘Nu je het zegt. Je kwam me al zo bekend voor.’ Lachend zegt ze er achteraan: ‘En dat is niet omdat we op elkaar lijken. Even denken, dat aparte zaakje. Hoe heet het ook al weer? Iets met een B, Blink, ofzo?’

‘Bijna goed. Blingg,’ corrigeer ik haar.

Plotseling trekt Freddie me uit het gesprek weg. Het is niet dat ik het erg vind, maar hij had wel wat subtieler mogen doen.

Bij de bar bestelt hij opnieuw een dubbele whisky en voor mij een margarita. Daarna neemt hij me mee naar het grote huis.

2

Ik dacht dat we in de serre of woonkamer gingen zitten, maar Freddie gaat de gewelfde houten trap op. Ik ben benieuwd waar we uitkomen en volg hem naar boven.

Het lijkt of ik me in een rijk uitgerust hotel waan. Een enorme lange gang geeft toegang tot alle vertrekken. In de gauwigheid tel ik zes deuren aan elke kant.

Freddie heeft mijn hand vast en loopt harder dan ik, de margarita klotst in het glas. Als een snelwandelaar drink ik een slokje voordat mijn drankje op het tapijt valt.

Bij een van de vele deuren blijft hij staan en opent hij de deur.

‘Is dit jouw oude slaapkamer?’ gok ik. In de ruime kamer bevindt zich een bureau, een stoel, een bed, een nachtkastje, een kledingkast, een zitje en een televisie.

‘Yep.’ Freddie draait de sleutel in het slot. ‘Mijn toevluchtsoord.’

Licht verkleurde plaatjes van surfers die op hoge golven hun trucjes uitvoeren en vele posters van Angelina Jolie sieren de wanden.

‘Echt, joh? Angelina?’ Mooie vrouw. Hij heeft smaak.

‘Mijn droomvrouw.’ Freddie grijnst en kust mijn voorhoofd. ‘Totdat ik jou tegenkwam.’ Zijn colbertje hangt hij netjes over een stoel. Ook zijn schoenen zet hij eronder en dan ploft hij op bed.

Het longdrinkglas zet ik op een oud bierviltje dat op het bureau ligt. ‘Mag ik?’ Met twee vingers open ik de kier van een andere deur.

‘Ja, hoor.’ Freddie legt zijn handen achter zijn hoofd. ‘Ga jij maar naar de badkamer.’

Dit huis of beter gezegd deze villa kan zo in een woonmagazine. Ook in deze badkamer zijn er geen kosten bespaard op materialen en decoratieve tegels. Hoe luxe is dat, een eigen badkamer in je slaapkamer. Mijn appartement is net zo groot als deze twee ruimtes

bij elkaar. In de spiegel check ik of mijn kapsel nog goed zit als Freddie me roept.

‘Schatje!’

Een plukje haar stop ik achter mijn oor voordat ik de badkamer verlaat. Freddie klopt met zijn hand op het matras.

Zodra ik mijn nieuwe pumps heb uitgedaan, komen mijn voeten op het karamelkleurig tapijt terecht. Het voelt aangenaam zacht onder mijn blote voeten. Voorzichtig, om mijn jurk niet te kreuken, ga ik naast mijn vriend liggen. Mijn hoofd leg ik op zijn brede borst, op zijn hart dat iets versneld klopt.

‘Ga je me nog vertellen wat er hier is gebeurd?’ Ik speel met de knoopjes van zijn overhemd. Ze zijn vastgemaakt met wit garen die afsteken op de groene stof.

‘Nee.’ Typisch Freddie. Hij praat niet echt over gevoelige onderwerpen. Ik grinnik, begin hem al goed te kennen.

‘Lach je me uit, Soof?’ Hij strijkt over mijn haren en kriebelt me dan verder over de blote huid van mijn schouder.

‘Ik zou niet durven.’ Ik kan hem niet dwingen. Hij moet het maar uit zichzelf zeggen.

Met een hand begin ik zijn stropdas los te maken en de knoopjes van het groene overhemd vragen er gewoon om. Een voor een maak ik ze los. Zijn blote borst komt steeds meer tevoorschijn.

‘Je kunt beter je jurk uit doen,’ zegt hij zachtjes. Mijn nagels laat ik over zijn huid gaan. ‘Voor je het weet scheur ik die van je lekkere lijf.’

Ik stop met het losmaken van de knoopjes. ‘Die jurk heeft een vermogen gekost!’ roep ik verontwaardigd uit en ik richt me op.

Hij grijnst om mijn aangedane blik. ‘En dat zou zonde zijn. Of niet, poppetje.’ *Mister goodlooking* geeft er een knipoog bij en knijpt in mijn zij.

We hadden ruzie om wie de peperdure jurk zou betalen. Ik wilde dat zelf doen, maar hij stond erop dat hij zijn geld aan mij uitgaf.

Nog een beetje gefrustreerd omdat ik de jurk niet mocht betalen, zeg ik nukkig als een klein kind: ‘t Is jouw jurk, dus jij mag bepalen wat ik er mee moet doen.’ Het bed veert mee als ik ervan op sta.

‘Pas op, jij.’ Freddie kijkt me begerig aan. ‘En kom hier met dat waanzinnige lichaam van je.’

Nadat ik de rits heb losgemaakt, glijdt mijn jurk langzaam van me af. Ik draag geen beha en met alleen een kanten zwarte tangaslip sta ik in zijn oude slaapkamer.

‘Blijf je daar nog lang staan?’ vraagt Freddie ongeduldig. Twee lange benen bungelen langs de witte bedrand.

‘Misschien wel. Ik heb namelijk een prachtig uitzicht.’ Ik lik met het puntje van mijn tong over mijn onderlip.

‘Ik ook.’ Hij wrijft over zijn voorhoofd. Al zuchtend doet hij zijn ogen dicht, maar die gaan langzaam weer open. ‘Sophietje, moet ik je laten smeken?’ Hij ondersteunt zijn bovenlichaam met zijn onderarmen en staart me aan.

Mijn handen laten mijn kanten slipje sensueel naar beneden glijden. ‘Smeken om wat?’ Ik draai het om mijn vinger en gooi het in zijn gezicht.

Een sexy laag lachje waarvan ik knikkende knieën krijg, galmt door de kamer. Zijn ogen glijden hunkerend over me heen. Ik krijg super veel zin om hem helemaal gek te maken. Freddie ligt daar maar met zijn overhemd halfopen mij een beetje uit te dagen. Ik zal hém eens laten smeken.

Wanneer ik aan het voeteneind van het bed sta, laat ik mijn knieën op het tapijt neerkomen. Ik duw zijn benen iets naar buiten en ga ertussen zitten. De leren riem maak ik los, zo ook de knoop en ritssluiting van zijn broek. ‘Omhoog,’ beveel ik.

Mijn knappe vriendje haalt zijn heupen omhoog zodat ik zijn broek en tegelijk zijn boxershorts naar beneden kan trekken.

‘Hij staat al omhoog,’ zegt Freddie hees.

Door die woorden krijg ik nog meer zin om hem in mijn mond te proeven en buig ik me voorover.

‘Soof.’ Freddie’s handen gaan door mijn haren. Hij begint zwaarder te ademen.

Ik ga ervan uit dat hij het lekker vindt en gebruik ook mijn handen voor meer genot. Mijn eigen lust stijgt ook aanzienlijk door zijn gekreun dat steeds luider wordt.

‘Ik wil in je zijn, schatje.’ Moeizaam komt hij overeind omdat hij nog altijd op bed ligt. Zijn kracht is mijn gespierde hunk echter niet verloren. Zijn sterke armen tillen me zo op van het zachte tapijt en hij zet me op zijn schoot. Probleemloos glijdt hij in mij.

Mijn borsten liggen strak tegen zijn brede borst, maar zijn overhemd zit ertussen. ‘Doe ‘es uit.’

De laatste twee knoopjes die nog dicht zaten begint hij grijnzend los te maken. ‘Ja, mevrouw.’ De mouwen van het groene overhemd trekt hij over zijn armen en daarna legt hij het naast zich neer.

Ik vlei me weer tegen zijn lekkere body. ‘Veel beter zo,’ mompel ik goedkeurend. Mijn vingers laat ik over zijn rug heen en weer gaan en ik plant kusjes op zijn schouder. Ik kan nog net ademen als hij me nog strakker tegen zich aantrekt, door de wrijving schuren mijn tepels tegen zijn hete lijf.

‘Soof, ik ben zo gek op je.’ Zijn lage stem is dichtbij mijn oor, hij bijt er zachtjes in. Ik wiebel een beetje want dat kriebelt. Freddie uit een klein kreuntje, maar houdt me nog wel op zijn schoot en stoot elke keer een stukje dieper in mij. ‘Kijk me eens aan?’ Met een hand pakt hij rustig mijn kin. Mijn ogen gloeien van opwinding als ik in de zijne kijk die met hetzelfde verlangen terug smeulen. ‘Je bent altijd zo lief voor me.’ Zijn fluwelen lippen strelen teder over mijn mond. ‘En ongelooflijk lekker.’ Hij maakt me nog steeds verlegen met de lieve woorden die hij tegen me zegt.

‘Jij ook, scattie,’ fluister ik terug. Ondertussen bewegen we gestaag in en uit elkaar, mijn bloed begint sneller te stromen.

‘Zo mooi.’ Zachte vingertopjes trippelen over mijn verhitte gezicht. ‘Kus me.’ Een vage glimlach siert zijn heerlijke lippen.

Glimlachend doe ik wat hij me vraagt. Ik kan zelf niets meer over hem zeggen, ik ben helemaal bedwelmd. Het is niet de whiskey die ik op zijn lippen proef waardoor ik dronken word, want iedere keer als we de liefde bedrijven voel ik me high. Altijd weet Freddie mij te raken.

Zijn lage stem brengt me in hogere sferen als hij fluistert: 'Blijf voor altijd bij me.'

Zodra ik mijn onderbroek heb gevonden, loop ik de badkamer in. Eerst plassen. Ik moest al toen ik in de badkamer was, maar toen riep Freddie mij. Ik heb ooit gelezen dat je met een lege blaas tijdens een vrijpartij minder gevoelig bent dan met een volle blaas, omdat je je blaas dan niet hoeft aan te spannen. Inwendig lach ik om mezelf. Zit ik me dat te bedenken terwijl ik op de plee zit.

Mijn gezicht is een beetje verhit door de inspanning van net. Een beetje? Zeg maar een beetje boel als ik nauwkeuriger in de spiegel kijk. Ik wil mijn make-up bijwerken, maar jammer genoeg heb ik mijn tasje in de auto laten liggen. Een vleugje poeder zou op dit moment helpen om mijn lichtrode wangen te matteren.

In een kastje vind ik tubes en flessen douchegeel, deodorant, tandpasta en scheerspullen. Het zijn allemaal Freddie's favoriete merken die je niet in een gewone drogist kan kopen. Ik heb ze ook in zijn huidige badkamer zien staan.

Freddie is gelijk in slaap gevallen nadat we nog nagenietend in elkaars armen wilden uitrusten met de bedoeling om weer naar het feest te gaan. Zijn zware ademhaling wordt gevolgd door gesnurk. Mijn prachtexemplaar is in dromenland. De alcohol heeft hem blijkbaar uitgeput, hij zal er morgen wel een kater aan overhouden.

Op een enkele nacht na hebben we tijdens onze vakantie heerlijk, drie weken lang, iedere nacht samen doorgebracht. Samen wakker geworden. Samen genieten. Ik mis hem nu al, denkend aan de nachten die komen gaan. Overmorgen begint de werkweek weer.